Td003_8

Πέντε πασάδες ήμασταν κι οι πέντε αγαπημένοι
απ' τ'ν ανατολή ερχόμασταν 'πό μέσα 'πό την Πόλη
είχαμε σκλάβους δώδεκα όλοι στα σίδερα μέσα
ποιος σκλάβος αναστέναξε κι εστάθη η φριγάδα
ποιος είναι π' αναστέναξε κι εστάθη η φριγάδα
αν είναι από τους φίλους μου μιστό θα τον υψώσω
αν είναι από τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.
Εγώ είμαι που αναστέναξα κι εστάθη η φριγάδα.
Σκλάβε μ' πεινάς σκλάβε διψάς σκλάβε μ' ρούχα δεν έχεις.
Ούτε πεινώ ούτε διψώ ούτε ρούχα δε θέλω
είμαι τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια μ' τη γυναίκα.
Σύρε σκλάβε μ' στο στάβλο μου άλογο για να πάρεις.
Πατάει τ' άλαγο βιτσιά στ' αμπέλι το πηγαίνει.
Καλημέρα σου γέροντα, καλώς τον ξένον απού 'ρτε.
Πες μου βρε γέρο μ' να χαρείς ποιανού είναι αυτό τ' αμπέλι.
Τ' αμπέλι είναι του γιόκα μου το γιο μου τον ξενιτεμένο
που 'τανε τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια τ' την καλή του.
Πες μου βρε γέρο να χαρείς στα στέφανα αν προφταίνω.
Αν είναι τ' άλαγο σ' γοργό στο σπίτι της προφταίνεις.
Πατάει τ' άλαγο βιτσιά στο σπίτι της προφταίνει.
Καλημέρα τον άρχοντα, καλώς τον ξένο απού 'ρτε
δώστε κρασί στον άγνωστο δώστε κρασί στον ξένο.
Κερνάνε μια κερνούνε δυο σκύβει και τον φιλάει.
Άιντε συμπιθιριά στα σπίτια σας γιατί καλός ουμ ήρτε
κι ισύ γαμπρέ προσωρινέ άλλην να πας να εύρεις.

Ώρα καλή τ'.

Πέντε πασάδες ήμασταν κι οι πέντε αγαπημένοι
απ' τ'ν ανατολή ερχόμασταν 'πό μέσα 'πό την Πόλη
είχαμε σκλάβους δώδεκα όλοι στα σίδερα μέσα
ποιος σκλάβος αναστέναξε κι εστάθη η φριγάδα
αν είναι από τους φίλους μου μιστό θα τον υψώσω
αν είναι από τους σκλάβους μου θα τον ελευθερώσω.
Εγώ είμαι που αναστέναξα κι εστάθη η φριγάδα.
Σκλάβε μ' πεινάς σκλάβε διψάς σκλάβε μ' ρούχα δεν έχεις.
Ούτε πεινώ ούτε διψώ ούτε ρούχα δε θέλω
είμαι τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια μ' τη γυναίκα.
Σύρε σκλάβε μ' στο στάβλο μου άλογο για να πάρεις.
Πατάει τ' άλαγο βιτσιά στ' αμπέλι το πηγαίνει.
Καλημέρα σου γέροντα, καλώς τον ξένον απού 'ρτε.
Πες μου βρε γέρο μ' να χαρείς ποιανού είναι αυτό τ' αμπέλι.
Τ' αμπέλι είναι του γιόκα μου το γιο μου τον ξενιτεμένο

που ’τανε τρία μεριού γαμπρός δώδεκα χρόνια σκλάβος
και σήμερα παντρεύουνε τη δόλια τ’ την καλή του.
Πες μου βρε γέρο να χαρείς στα στέφανα αν προφταίνω.
Αν είναι τ’ άλαγο σ’ γοργό στο σπίτι της προφταίνεις.
Πατάει τ’ άλαγο βιτσιά στο σπίτι της προφταίνει.
Καλημέρα τον άρχοντα, καλώς τον ξένο απού ’ρτε
δώστε κρασί στον άγνωστο δώστε κρασί στον ξένο.
Κερνάνε μια κερνούνε δυο σκύβει και τον φιλάει.
Άιντε συμπιθιριά στα σπίτια σας γιατί καλός ουμ ήρτε
κι ισύ γαμπρέ προσωρινέ άλλην να πας να εύρεις.